

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XIII. De rebus Ecclesiæ non alien.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](#)

e.7.inf.de
censib.c.8.
E 36.sup.
de praben.

Via hoc saperet speciem Simonis,
si Prælatus concedendo beneficio
pacisceretur , aut alias retineret sibi pa-
tem aliquam proventuum ex beneficio.
que etiam permittunt Canones, beneficia
unum dividi in duo.

2. Quid si detrahi partem fructuum ad
vendum as alienum sit ne-
cessus?

t.pen.inf. Poterit Episcopus cum Capitulo
De V. S. saltem ad tempus, priusquam beneficia
e. un. b. t. conferatur , retinere partem proventuum
E ibi Ab. beneficii vacantis , ut ita Ecclesiam libe-
bas d. c. ret ære alieno. Quæ tamen retentio fu-
un. §. si ctuum non debet fieri a Prælato, pacifico
vero. do cum eo , cui beneficium confert; qui
hoc saperet Simoniam.

De rebus Ecclesiæ non aliena- dis.

TIT. XIII.

Clerici in bonis seu rebus Ecclesiæ
quibus fructus percipiunt ratione
neficii sui , quæque Ecclesiæ ipsius
minio continentur , præter ad-
ministrationem nihil juris sibi vendicare
possunt , ut neque alienandi eas jus
beant.

1. Quid hic venit nomine alienatio-
nis?

Actus omnis, quo vel rei dominium *can. Non*
vel jus aliquod reale transfertur, licet cum
quod sit donando, vendendo, permutan- *c. seq. III.*
do, locando ad longum tempus, in emphy- *q. 2. c. 5. b.*
teus in vel in feudum dando, pignori vel hy- *t. & l. fin.*
pothecæ obligando.

C. De reb.

2. Cur res Ecclesiæ alienare non licet & que alien. non
pœna eas alienantium? *al.*

Tum quia exemptæ dominio Clerico-
rum, & multo magis laicorum, etiam
Principum, in quorum territorio res illæ
sitæ; atqui regulariter, qui dominus non
est alicujus rei, eam alienare non potest, *c. 2. b. t.*
tum etiam quia Canones regulariter pro-
hibent ejusmodi alienationem. Quæ
proinde non obstante prohibitione facta,
est ipso jure nulla, & tam qui alienavit
rem Ecclesiæ, quam qui eam accipit, ex- *d. c. 2. &*
communicatur; ipseque alienans, & qui- *c. 6. b. t.*
libet aliis ejusdem Ecclesiæ Clericus eam
vindicare a quolibet possessore potest; *d. c. 6.*
quia singulorum Clericorum interest, ne
quid rerum Ecclesiæ, cui deserviunt, de-
pereat.

3. Cur dicas, regulariter prohibitam a Ca-
nonibus alienationem?

Quia certis casibus res Ecclesiæ etiam

N 4 im-

immobiles licite alienantur, si nimirum
justa caussa subsit, & insuper solennia
requisita adhibeantur.

4. *Quæ est justa caussa alienationis?*

can. Et Urgens necessitas, & evidens Ecclesiæ
enim §. utilitas. Necesitas, inquam, velut illud
boc jus X. clesia ære alieno gravata non habet.
q. 2. can. ulla mobiles, unde solvat: sic alii
sicut 89. c. non suppetat, quo pauperes alieni
Aurum vel captivi redimantur. Utilitas n.
70. c. XII. ut si res aliqua Ecclesiæ minus utilis
q. 2. c. 8. netur, ad aliam magis utilem compen-
infine b.t. dam.

5. *Quæ solemnitates ad hoc sunt
requisita?*

Ult alienatio fiat a Prælato cum auxiliante
lo vel Clero, prius habitu desuperstitio-
tu, id est, re prius in deliberatione
d.c.8.5c. ita, an eam expeditat alienari; & cum en-
50. seqq. c. sensu expresso ac subscriptione totius C.
XII. q. 2. pituli, vel majoris partis.

6. *Quid si aliquid horum fuerit omis-
sum?*

c. ult. b. t. Tunc alienatio erit ipso jure nullius.
l. Non du. etiamsi ex justa causa fuerit facta; quod
bium etum contra Canones est ipso jure nullius.
verb. Nul. quemadmodum jure civili quod fit contra
lmm C. de lèges, habetur pro infecto.

LL.

7. Quid si per alienationem legitime factam Ecclesia graviter sit laesa?

Poterit tunc adversus hujusmodi alienationem in integrum restitui, & rescindi arietam II. natio: exemplo minorum, quibus Ecclesia b. i. sia comparatur.

De Precariis.

TIT. XIV.

Jam si de fructibus, quos Clerici percipiunt ex beneficiis suis, queratur, an de illis disponere possint; dicendum est posse, & super iisdem fructibus perceptis quodlibet genus contractus recte iniri; unde hic sequitur de Precariis.

1. Quid est Precaria vel contractus Preciarum?

Est contractus, quo veluti precarius ususfructus praedii Ecclesiastici alii c. I. b. t. cui ad vitam, vel in perpetuum, aut ad casum. Prelongum tempus conceditur, ea lege, ut caria X. de quinquennio in quinquennium renovetur. 2. & vetur ad perpetuam rei memoriam. Et can. Long. quamvis inter Precarium & Precarias inquietaquidam distinguant, ut Precaria duret ad te XII. vitam tantum, nec renovationem desi. q. 2.

N 5 deret;